

nister, da han jo i Virkeligheden har lige saamegen Raadighed over disse Pengemidler som over noget som helst andet administrativt Anliggende. Men jeg vilde ikke en Gang som Dpfordring henstille det, jeg nu har gjort, hvis jeg ikke oftere havde haft Leilighed til her at erfare, at de Anstuelser, som jeg har tilladt mig at fremsøre, ere Anstuelser, der, for at gjentage det, ere udtalte i det Mindste af de betydeligste finantskyndige Medlemmer, der i den Tid, jeg har haft Sæde her i Thinget og i Finantsudvalget, have haft Sæde i dette Udvalg og behandlet dette Spørgsmaal. Jeg har troet at burde benytte denne Leilighed her ved Forslaget om Reservecapitalen til at fremsøre disse Bemærkninger; med Hensyn til selve Sagen skal jeg hverken raade fra eller til at følge Ministeren; thi i mine Dine kommer det Spørgsmaal, hvad man her skal gjøre, frem ved Forhandlingen af Loven om Indkomstskatten, hvor det forekommer mig naturligt at føre den egentlige Debat, som der bliver at føre.

Bossen: Det forekommer mig, at den Henstilling, som den ærede sidste Tale nu gjorde til Ministeren, mere havde sin Plads ved 2den Behandling, hvor han tilligemed to andre Medlemmer, hvoriblandt ogsaa jeg var, havde gjort en saadan Henstilling i Betænkningen. Jeg kan selvfølgelig slutte mig til denne Henstilling, men jeg antager ikke, at den vil have den Betydning, som det ærede Medlem kunde tillægge den, da det kun er et saa lidet Mindretal, som denne Gang har gjort Indstillingen, og der ikke foreligger noget Afstemningspunkt, hvorved Folkethingets Stemning overfor dette Spørgsmaal kunde blive tydelig. Hvad jeg havde yttret, er allerede i det Væsentlige fremdraget af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg skal derfor indskrænke mig til et Par ganske korte Bemærkninger, som væsentlig ere motiverede derved, at jeg tror at være en noget varmere Ven end han af Indkomstskatten, baade af den i Almindelighed og af den, der er Tale om i Aar, i Særdeleshed. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) rettede en Behreidelse til mig med Hensyn til mit Forsvar for Indkomstskat-

ten, og den var bygget derpaa, at man ikke kunde bevilge en saadan Skat af Hensyn til Jernbaneanlæg. Jeg vil blot henvise ham til den Stilling, jeg har indtaget ligoverfor dette Spørgsmaal, at jeg udtrykkelig knytter Jernbaneanlægene til Formuesomsætningen, uden at lade dem faae nogensomhelst Indflydelse paa Balancen paa dette Aars Budget. Jeg tror i Dvrigt, at Finantsudvalgets ærede Formand har berørt et Hovedpunkt, som har været et Slags Centrum baade for Forhandlingerne i Udvalget og vistnok ogsaa for Forhandlingerne her i Salen, nemlig naar han omtalte Forholdet mellem Behandlingen af Indkomstskatloven og Finantsloven, og dette, at Udvalget havde besluttet sig til at opsætte Afgivelsen af sin Betænkning over Indkomstskatloven, indtil Finantsloven var særdisg ved 3die Behandling. Trods den Stilling, jeg har indtaget til Indkomstskatloven, har jeg dog fuldkommen kunnet og maattet billige, efter Afstemningen ved 2den Behandling, at Afgivelsen af Betænkningen over Indkomstskatloven blev opsat, indtil Finantsloven var endelig særdisg, og indtil man havde set, om Folkethinget vilde fastholde den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling. — Saaledes som Sagen nu staar, tror jeg, at Afstemningen over Vædringsforslaget under Nr. 14 vil komme til at dreie sig om det Samme, som Forhandlingerne dreiede sig om i Udvalget, nemlig om, hvorvidt man vil fastslaa en Forbindelse mellem Indkomstskatten og de særdisg nævnte Udgiftsposter paa Finantsloven, blandt hvilke der jo navnlig menes Udgiften til de jydskke Jernbaner. Jeg tror, at det vil være en Rettefærdighed for, hvorledes ærede Medlemmer ville stille sig til dette Forslag. Dette paa den ene Side, og paa den anden Side vil der efter Forhandlingerne i Dag her i Salen komme til at ligge endnu en afgjørende Betydning i Afstemningen over Post 14. Den vil nemlig komme til at afgjøre, hvorvidt man mener, at Regjeringen kan antages at være berettiget til at tilside sætte, hvad der er vedtaget ved særlige Love og stadfæstet ved Finantsloven. Det forekommer mig at være disse to Hovedbetydninger, som Afstemningen over Post 14 nu vil faae, og jeg skal dertil knytte endnu en Bemærkning. Det er blevet